

Jørgen Jensen: Som det blev anført af mig paa mit Partis Vegne ved denne Sags første Behandling, var vi af den Opfattelse, at den var af en saa særegen Karakter, at den rettest burde ordnes under Lovgivningsmagts Medvirken, og at de forskellige Bestemmelser vedrørende Priser og Aflevering burde optages i Lovforslaget. I Overensstemmelse hermed er der fra Venstres Side udarbejdet et Lovforslag, og vi maa anerkende, at vore Betragtninger har vundet Tilslutning fra anden Side. Der foreligger vel her til Afstemning to Forslag, men som Ordføreren meget rigtigt udtalte, er der kun meget faa reelle Uoverensstemmelser mellem disse to Forslag, idet ogsaa Flertallets Forslag i Virkeligheden er bygget over det af Venstre udarbejdede Forslag og kun afviger fra dette paa ganske faa Punkter. Jeg kan derfor nøjes med i min anbefaling af Venstres Forslag at pege paa de ganske faa Punkter, hvor der er Uoverensstemmelser.

Den første møder os, som Ordføreren nævnede, i Forslagets § 1 og angaar Forbeholdsretten. Naar Venstre foreslaar, at Forbeholdsretten skal omfatte $\frac{1}{2}$ kg af Foraars- og $\frac{1}{2}$ kg af Efteraarsulden, er det med den udelukkende saglige Begrundelse, at det efter vor Mening vil ramme det rigtige. Efter Flertallets Forslag maa der forbeholdes Uld af 1 Faar, og det har jeg forstaaet saaledes, at dette maatte i hvert Tilfælde forbeholdes. Denne Bestemmelse vil blive til Fordel for de smaa Familier, dem med de faa Medlemmer, men det er efter vor Mening lidet rationelt. Efter vort Skøn er det Familiemedlemmernes Tal, der skulde tages Hensyn til. Nu bragte den ærede Ordfører lidt Uklarhed ind paa dette Punkt, idet han udtalte, at ingen maatte beholde mere end $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ kg. Hvis det skulde være Tilfældet, bliver det, der staar her, i Grunden noget meningsforstyrrende, men det kan maaske oplyses, hvorledes man har ment det. For at der ikke skulde komme Forstyrrelse ind ved, at vi har foreslaaet en Forbeholdsret af $\frac{1}{2}$ kg ved Foraarsklipningen — det blev fra anden Side oplyst, at der paa forskellige Steder var afleveret indtil $\frac{1}{4}$ kg —, har vi udtrykkelig i det næste Stykke indsat, at de, der kun har forbeholdt sig $\frac{1}{4}$ kg, maa ved Efteraarsklipningen forbeholde sig $\frac{3}{4}$ kg, saa de i alt faar et Kvantum af 1 kg pr. Familiemedlem for hele Aarsproduktionen. Nu kan den ærede Ordfører jo, som han gjorde, henvise til den Faarebestand, der er her

i Landet, og den Uldmængde, den efter en formentlig Beregning vil give, men det forekommer mig, at den ærede Ordfører glemte en Ting, og dernæst synes jeg ogsaa, at hans Betragtninger er noget for teoretiske. Vi maa nemlig tage Hensyn til, at Faareavl i meget stor Udstrækning ligger paa Hænder, hvor man holder Faarene for at forsyne Familiens Medlemmer med Uldvarer, og naar dette er Tilfældet, og naar man, det erkender vi fra vor Side, for Tiden i højeste Grad er interesseret i at faa denne Faareavl udviklet, er det efter vort Skøn den bedste, ja, i Grunden den eneste Vej at give en rimelig Tilbageholdelsesret. Vi mener, at denne praktiske Grund særlig er til Stede for Tiden, hvor der er et Misforhold mellem Uld- og Uldvarepriser som ingen Sinde tidligere. Tidligere kostede strikkede Uldvarer vel sædvanlig et Par Kroner mere pr. Pund end Uld, nu er Beløbet sikkert 10 Gange saa stort. Derfor er der efter vort Skøn nu en særlig god saglig Begrundelse for det Hensyn, vi ønsker taget. Men dernæst er der ogsaa efter vort Skøn den praktiske Grund, at ad denne Vej vil Faareholdet fremmes og udvikles. Den ærede Ordfører gjorde sig, efter mit Skøn, skyldig i en Fejltagelse, idet han ud fra Faareantallet anstillede Beregning over Uldproduktionen. Det Faareantal, han nævnede, var Tallet af 5. Februar 1918, men efter den Tid er der ganske sikkert tilkommet et meget stort Antal Lam, og de vil ogsaa i Løbet af Sommeren give en Del Uld, og saaledes vil det Uldkvantum, der bliver til Raadighed, sikkert blive noget større.

Jeg sagde før, at jeg syntes, at Ordførers Udtalelser var noget for teoretiske. Og denne vor Betragtning, at Tilbageholdelsesretten efter Flertallets Forslag er mindre rationel, deles — det er i alt Fald min Opfattelse — af Medlemmer indenfor Flertallet. Vi anerkender ogsaa, at der er taget Hensyn til de Indvendinger, der fra min Side blev gjort ved første Behandling overfor en Undtagelse i Indrigsministeriets Bekendtgørelse med Hensyn til Afleveringspligten for dem, der var i Besiddelse af mekanisk Kraft. Vi mente, at naar denne Afleveringspligt skulde ramme Uldproduktionen, og naar det var nødvendigt at faa det størst mulige Kvantum frem, burde disse ikke være undtagne, og vi er naturligvis tilfredse med, at den paagældende Bestemmelse nu ikke findes i Flertallets Forslag. Ligeledes kan vi udtale vor Tilfredshed med, at man fra an-